

La fi de l'epicentre

Fernando Diago, president d'Ascer (Associació Espanyola de Fabricants de Taulells i Paviments Ceràmics), ha advertit en la fira de ceràmica Cevisama, que s'ha celebrat a València, que Europa ja no és l'epicentre del sector ceràmic. Així doncs, per a Castelló, vertader i pur nucli tauleller a casa nostra, s'esperen diversos problemes. Segons Diago, el panorama per al sector està ple de dificultats, les quals, al seu judici, són la atonia econòmica dels grans països d'Europa, l'alça del dòlar i la competència de països emergents.

Com a resultat, Ascer ha estimat un descens de les vendes del 2,6% durant el 2003 malgrat que les vendes a l'exterior van caure entorn del 6%. Una de les constants per poder treure la indústria ceràmica de la situació en què es troba és la inversió en investigació i desenvolupament, que podrien fer-la més competitiva i més adequada a les necessitats del mercat. També hi ha noves destinacions per a les exportacions, com ara l'Àfrica.

Relleu a Perpinyà

L'arribada del tripartit a la Generalitat de Catalunya també ha comportat canvis a la Casa de la Generalitat a Perpinyà. La setmana passada es va procedir al relleu de la fins ara directora del centre, Maryse Olivé, de CiU, per Enric Pujol, militant d'ERC. L'acte de traspàs de poders a Perpinyà el va presidir el secretari d'Afers Interdepartamentals, Apel·les Carod, en nom del Govern català. Enric Pujol és historiador i periodista, i bon coneixedor de Catalunya Nord. Fins ara treballava en el projecte del museu de l'exili que es vol instal·lar a la Jonquera. Pujol dirigirà una institució que es va inaugurar fa cinc mesos en un edifici històric rehabilitat de la vila de Perpinyà, que va costar 3 milions d'euros a la Generalitat de Catalunya.

El català "pertorba"

Un jutge de Cantàbria retira la custòdia dels seus fills a una dona que ara viu a Lleida per evitar que els afecti el canvi cultural, tot i que la raó de fons podria ser la seva condició de lesbiana.

Anar-se'n a viure a Lleida des de Cantàbria pot "pertorbar" un nen perquè hauria d'aprendre una llengua i s'hauria d'acostumar a una forma d'escolarització diferent. Amb aquest argument tan –com a mínim– extravagant, un jutge de Torrelavega, Pablo Fernández de la Vega, ha retirat a una lleidatana de trenta-tres anys, Elena Pernia, la custòdia dels seus dos fills, de vuit i tretze anys. No cal dir que la resolució ha aixecat una autèntica polseguera política. El primer a reaccionar en fer-se pública la notícia (per mitjà del diari *Segre*) va ser el coordinador de Política Lingüística del Govern català, Miquel Pueyo. "Aprendre català no representa cap trauma per a ningú –va dir Pueyo–. Al contrari, és una font de riquesa." Poc després, fins a tres consellers coincidien amb el coordinador de Política Lingüística, entre els quals el conseller en cap. "El problema no és el català –va dir Josep Bargalló–; el problema és el jutge." I va explicar la seva estupefacció pels arguments estafarosos de la sentència d'una manera didàctica: "Aquests raonaments no els puc entendre jo, ni el Govern, ni la societat; és com l'expulsió de Motta." Bargalló es referia a l'expulsió injusta del jugador del Barça Thiago Motta al camp del Deportivo de la Corunya el diumenge 29 de febrer, dos dies abans que es conegués la polèmica sentència. Motta va ser expulsat per una entrada que va fer un company. "Aquesta sentència, no la puc entendre, de la mateixa manera que no vaig poder entendre aquella expulsió", va explicar el conseller en cap. Amb una contundència semblant va reaccionar el conseller de Justícia, Josep Maria Vallès, que va dir que la sentència casa malament amb l'esperit de la Constitució i va incidir en l'aspecte que és, en la seva opinió, més important: segons va dir, la sentència no és tan sols el pensament d'una persona determinada, sinó el resultat d'una "atmosfera" que

Anna Simó, consellera de Benestar i Família de Catalunya.

s'ha accentuat en els darrers mesos, "i ja no diguem en les darreres setmanes", i que vol vendre la idea que Catalunya és "una societat conflictiva i en risc permanent de desintegració". Aquesta "atmosfera" és, segons Vallès, el més preocupant.

També la consellera de Benestar i Família, Anna Simó, va carregar contra la sentència i va incidir en un altre aspecte polèmic de la resolució, més enllà del tema lingüístic i cultural. La mare dels nens ha explicat que, encara que la sentència no hi fa menció, està convençuda que li han retirat la custòdia perquè és lesbiana, ja que l'advocat del seu exmarit va incidir insistentment al jutjat en la condició homosexual de la mare. La consellera de Benestar va explicar: "Creiem que és profundament erroni que el jutge hagi tingut en compte les reiterades consideracions de l'advocat del pare sobre aquest tema." Sobre l'aspecte cultural, la consellera va assegurar que els arguments del jutge revelen "un profund desconeixement de la realitat de Catalunya", i va lamentar que en l'assumpte el magistrat ha sospesat moltes coses menys la més important, "els drets dels fills".

Anna Sàez